

מסכת תרומות

פרק יא

א. אין נותניין דיבלה וגרוגרות לתוך המוריס, מפני שהוא מאבדו, אבל נותניין את הין למוריס. אין מפטמין את השמן, אבל עושים את הין ינומליין. אין מבשלין יין של פטרומה, מפני שהוא ממעטתו. רבבי יהודה מתיר, מפני שהוא משכיבחו:

ב. דבש תפירים, ויין תפוחים, וחמצ סתוגיות, ושאר כל מי פירות של פטרומה, רבבי אליעזר מהיב קרון וחמש, ורבבי יהושע פוטר. ורבבי אליעזר מטמא משום משקה. אמר רבבי יהושע, לא מננו חכמים שבעה משקאים כמוני פטמים, אלא אמרו, שבעה משקין טמאים, ושאר כל המשקין טהורין:

ג. אין עושים תפירים דבש, ולא תפוחים יין, ולא סתוגיות חמץ, ושאר כל הפירות אין משגין אותם מבריתם בפטרומה ובמעשך שני, אלא זיתים וענבים בלבד. אין סופגין ארבעים משום ערלה, אלא על היוצא מן הזיתים ומן הענבים. אין מביאין בכוריהם משקין,

אלא ה יצא מן היזמים ומן הענבים. אין מטה מושם משקה,
אלא ה יצא מן היזמים ומן הענבים. אין מקריבין על גבי המזבח,
אלא ה יצא מן היזמים ומן הענבים:

ד. עazzi תנינים וגרגורות, והכליסים והחרובין של תרומה,
אסורים לזרים:

ה. גרעיני תרומה, בזמן שהוא מכenso, אסורת, ואם השליךו,
מפרות. וכן עצמות הקודשים, בזמן שהוא מכenso, אסוריון, ואם
השליכו, מפרין. המרסן מפר. שבין של חשות אסורת, ושל
ישנות מפרות. ונוהג בתרומה כדרך שהוא נהג בחלין. המסתה קב
או קבים לסאה, לא יאבד את השאר, אלא יניחו במקום המצע:

ו. מגורה שפה מפה חטי תרומה, אין מחייב אותו להיות יושב
ומלקט אחת אחת, אלא מכבד כרכו, ונתן לתוכה חליין:

ז. וכן חבית של שמן שפחה, אין מחייב אותו להיות יושב
ומטפח, אלא נהג בה כדרך שהוא נהג בחלין:

ח. המערה מפכיד לנוטף שלש טפים, נתן לתוכה חליין. הרקינה
ומצא, הרי זו תרומה. וכמה תהא בתרומה מעשר של דמאי
ויליכפה לכלה, אחד משמנה לשמנית:

ט. כְּרָשִׁינִי תְּרוֹמָה, מְאַכֵּילָין אֶתְכֶם לְבַהֲמָה וְלַחַיָּה וְלַפְּרִגְגּוֹלִים.
יִשְׂרָאֵל שְׁשָׁכָר פֶּרֶה מִכֵּהוּ, מְאַכֵּילָה כְּרָשִׁינִי תְּרוֹמָה. וְכֵהוּ שְׁשָׁכָר
פֶּרֶה מִיּוֹשָׁרָאֵל, אֲפִלּוּ פִּי שְׁמַזְוְנוֹתֶיהָ עַלְיוֹן, לֹא יְאַכֵּילֶנָה כְּרָשִׁינִי
תְּרוֹמָה. יִשְׂרָאֵל שְׁשָׁם פֶּרֶה מִכֵּהוּ, לֹא יְאַכֵּילֶנָה כְּרָשִׁינִי תְּרוֹמָה.
וְכֵהוּ שְׁשָׁם פֶּרֶה מִיּוֹשָׁרָאֵל, מְאַכֵּילָה כְּרָשִׁינִי תְּרוֹמָה:

י. מְדֻלִיקִין שָׁמָן שְׁרָפָה בְּבִתִּי כְּגִיסּוֹת, וּבְבִתִּי מִדְרָשׁוֹת, וּבְמִבּוֹאות
הָאֲפָלִין, וְעַל גַּבֵּי הַחוֹלִין בְּרִשׁוֹת כֵּהוּ. בַּת יִשְׂרָאֵל שְׁגַשְׁתָּאֵת לִכְהּוּ,
וְהִיא לְמוֹדָה אֶצְלָ אָבִיךָ, אָבִיךָ מְדֻלִיק בְּרִשׁוֹתָה. מְדֻלִיקִין בְּבִית
הַמְּשִׁטָּה, אָבֶל לֹא בְּבִית הַאֲבָל, דָּבְרֵי רַבִּי יְהוֹדָה. וַרְבֵּי יוֹסֵי אָוֶר,
בְּבִית הַאֲבָל, אָבֶל לֹא בְּבִית הַמְּשִׁטָּה. רַבִּי מַאֲיר אָוֶר כָּאן וְכָאן.
רַבִּי שְׁמַעוֹן מַתִּיר כָּאן וְכָאן: